

عنوان مقاله:

شناخت پذیری صفات الهی و معناشناسی آن از منظر ملاصدرا

محل انتشار:

فصلنامه آینه معرفت، دوره 21، شماره 2 (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسنده:

مهدی ازادپور - دانشگاه قم

خلاصه مقاله:

فهم صفات الهی و تبیین دقیق معنای آن ها، همواره یکی از چالش های متفکران اسلامی بوده است. ملاصدرا با تفکیک میان مفهوم و مصداق، در صدد ارائه روشی برای فهم صفات الهی است که در عین تاکید بر شناخت پذیر بودن صفات الهی، منجر به یکسان انگاری صفات خداوند و مخلوقات نشود. از نظر ملاصدرا همان گونه که وجود یک حقیقت واحد است که در همه اشیا سریان دارد، صفات حقیقی خداوند یعنی علم و قدرت و حیات و اراده نیز به مانند وجود هستند به این معنا که یک علم و قدرت و حیات و اراده داریم که در همه اشیا سریان دارند. او در برخی واژه های خود، مترادف مفهومی صفات الهی را انکار می کند و در برخی دیگر، این مترادف مفهومی را قبول کرده است؛ این اختلاف در بین کلمات ملاصدرا به سبب مقام احدیت و واحدیت خداوند متعال است. از نظر ملاصدرا در صفات خبریه خداوند متعال، باید به روح معنا توجه کرد. این روش که روش راسخین در علم است، سبب تاویل معنای آیات قرآن نبوده و منافاتی با ظاهر آیه ندارد بلکه در واقع تکمیلی بر معنای ظاهری است.

کلمات کلیدی:

ملاصدرا، شناخت، صفات الهی، صفات خبریه

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1291706>

